

AFGIFTEKANTOOR:
BRUSSEL X P202205

Nr 229 - Herfst 2020 (okt. - nov. - dec.)
Driemaandelijks magazine van
SOS KINDERDORPEN BELGIË VZW

Onder Hoge Bescherming van
Hare Majesteit de Koningin

GROOT

WORDEN

kan je niet alleen

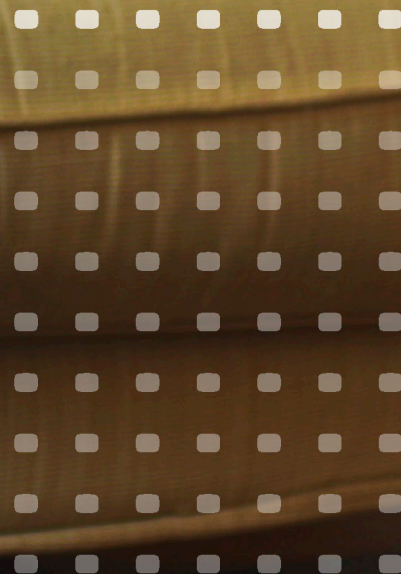
het magazine van

SOS
KINDERDORPEN

België

Allerkleinsten vinden veilige plek bij onze Simba-ouders

NIEUWS UIT HET KINDERDORP

Wereldwijde acties om het hoofd te bieden aan de coronacrisis

Onze teams over de hele wereld gingen de afgelopen maanden tot het uiterste om families en kinderen te helpen die het meest werden getroffen door de pandemie. Ze verdelen hygiënekits en voedselpakketten bij kinderen en lokale gemeenschappen, sensibiliseren rond voorzorgsmaatregelen, organiseren extra activiteiten voor jongeren in onze kinderdorpen... Zo zorgen we ervoor dat duizenden kinderen sterker uit deze crisis komen.

In ons kinderdorp in Kinshasa zorgden de SOS families thuis voor educatieve activiteiten voor de jongeren.

Onze teams in India verdelen voedselpakketten, zodat de meest kwetsbare gezinnen voor hun kinderen kunnen blijven zorgen.

SOS moeders in het dorp Inhambane, in Mozambique, maakten 200 herbruikbare maskers en verdeelden die bij kinderen en lokale gemeenschappen om hen te beschermen tegen het virus.

SOS KINDERDORPEN

SOS Kinderdorpen België vzw
Munthofstraat 40/1CD
1060 Brussel
Tel: 02 538 57 38 - Fax: 02 537 31 31
IBAN: BE17 3100 4034 5521
BIC: BBRUBEBB

SOS Kinderdorpen is een internationale, niet-gouvernementele kinderrechtenorganisatie, politiek en religieus neutraal, die zich sinds 1949 inzet voor kinderen die de ouderlijke zorg verloren of dreigen deze te verliezen.

Colofon

V.U.: Hilde Boeykens
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
Redactie: SOS Kinderdorpen - afgesloten op 15 september 2020
Foto's: Archief SOS, Nele Augustyns, Nicolas Baise, Quirine Cuyte, Ali Itani, Alejandra Kaiser, SOS Kinderdorpen Nederland, Jan Vandenwynaerden
Vormgeving: www.magelaan.be • Druk: Symeta
Ce magazine est également disponible en version française sur simple demande.

SOS Kinderdorpen
onderschrijft
de Ethische Code van
de VEF

EDITO

“Samen kunnen we een netwerk van zorg bouwen voor de meest kwetsbare gezinnen.”

Hilde Boeykens, 15 jaar directrice van SOS Kinderdorpen België

De coronacrisis was voor ons allemaal een onverwachte uitdaging. We moesten van de ene dag op de andere met z'n allen onze dagelijkse routine heruitvinden. Dat was ook zo voor onze projecten, het was plots alle hens aan dek om de kinderen 24/7 te kunnen omkaderen. Tegelijkertijd zagen we de eerste maanden van de crisis ook een uitzonderlijke samenhang in onze samenleving. Een golf van solidariteit die ook ons door deze moeilijke periode heeft geholpen.

De zomer bracht gelukkig wat soelaas, even mochten we proeven van onze vernieuwde vrijheid.

Toen begin september de scholen opnieuw open gingen en het buiten plots wat kouder werd, kwamen de herinneringen van de eerste golf weer heel levendig terug. Met een tweede golf in het vooruitzicht moet ik opnieuw denken aan al die gezinnen die het de voorbije maanden bijzonder moeilijk hadden. Hoe moet het voor hen zijn om te beseffen dat ze wellicht opnieuw die harde maanden van het voorjaar zullen moeten ondergaan?

“Als we er samen hard voor werken, kunnen we echt het verschil maken voor gezinnen in moeilijkheden”

Alleen zal dat voor hen bijzonder moeilijk worden. Maar met de juiste zorg en ondersteuning kan het hen lukken. Wij kunnen zorgen dat ze de weg naar de juiste professionele ondersteuning vinden. Maar dat kunnen wij niet zonder de steun van de overheid én van vele individuele handen: vrijwilligers én mensen die ons financieel steunen.

Het verhaal van Tina, onze allereerste Simba-ouder, is op dat vlak een bron van inspiratie voor me (dossier pagina 4-7). Tina biedt ondertussen anderhalf jaar opvang aan kinderen die tijdelijk niet bij hun familie kunnen blijven. Het is het bewijs dat, als we er samen hard voor werken, we echt het verschil kunnen maken voor gezinnen in moeilijkheden. En voor hun kinderen, want daar draait het uiteindelijk allemaal om.

DOSSIER

“We bieden een veilige omgeving aan de allerkleinsten. Een plek waar ze zich thuis voelen.”

Interview met Tina, onze eerste Simba-ouder

Vorig jaar vertelden we jullie over de ontwikkeling van een nieuwe type opvang: de Simba-ouders, professionele zorgouders die zorgen voor twee tot vier jonge kinderen die tijdelijk niet bij hun ouders kunnen opgroeien. Tina was de eerste die zich in april 2019 bij ons project aansloot. Na anderhalf jaar deelt ze met veel plezier haar ervaringen als Simba-ouder.

België

Tina was de eerste die zich in april 2019 bij ons project aansloot.

“Het Simbaproject toont dan echt haar belang, als we zien hoe kinderen tot bloei kunnen komen als ze in een warme omgeving worden verwelkomd.”

Een gebrek aan kleinschalige opvang

“Toen ik samen met mijn man Philippe naar de infosessie over het Simbaproject ging, wist ik meteen dat ik er deel van wou uitmaken”, legt Tina uit. “We waren ervan overtuigd dat er een nieuwe vorm van zorg voor de allerkleinsten nodig was.”

Ruim 600 jonge kinderen in de jeugdhulp in Vlaanderen groeien op in leefgroepen. Sommigen van hen wonen in grote jeugdhulpvoorzieningen, waar ze niet altijd de liefde en genegenheid vinden die ze nodig hebben. “Hoewel ik ervan overtuigd ben dat alle mensen die in de jeugdhulp werken hun best doen voor kinderen, is het moeilijker om aangepaste zorg te bieden in grote voorzieningen of leefgroepen waar de leeftijden sterk verschillen.”

Voor elk kind een vertrouwde plek

Deze vaststelling zette SOS Kinderdorpen ertoe aan om een paar jaar geleden met het Vlaams agentschap Opgroeien in gesprek te gaan en samen met de sector te pleiten voor verandering: een nieuwe, kleinschalige vorm van zorg voor jonge kinderen tussen nul en drie jaar die

“We kunnen elk kind individuele begeleiding en aandacht geven.”

tijdelijk niet meer bij hun ouders kunnen wonen. Met het vertrouwen en de steun van het agentschap Opgroeien konden we in april 2019 van start gaan met het project Simbahuizen. De Simba-ouders bieden opvang in hun eigen huis, 24 uur op 24, om de gezonde ontwikkeling van de kinderen te waarborgen en hen veilig te laten hechten. Ze beschikken zowel over de tijd als de pedagogische vaardigheden om de kinderen en hun ouders zo goed mogelijk te omkaderen. Momenteel vinden tien kinderen een warme thuis bij onze vier Simba-ouders.

“Ik zorg voor drie kinderen tussen twee en vier jaar. Het grootste voordeel van de kleinschaligheid is dat we elk kind individuele begeleiding en aandacht kunnen geven”, aldus Tina. “Als Simba-ouder bied ik de allerkleinsten een rustige en vertrouwde omgeving. Ik probeer elk kind zich thuis te laten voelen in mijn huis.”

Een project in familieverband

“Mijn dagelijks leven is best wel druk”, legt Tina uit. “De zorg voor de kinderen kost veel energie. Simba-ouder zijn is zowel mijn werk als een belangrijk deel van mijn leven: ik vang hen samen met mijn partner bij mij thuis op. Ik ben er zeven dagen per week, dag en nacht voor de kinderen.”

Hoewel Tina de Simba-ouder is, is ook haar man Philippe belangrijk in het project: “Hij steunt me en is erg betrokken. Hij helpt de kinderen ‘s morgens klaar te maken, rijdt ze naar hun afspraken, legt ze ‘s avonds in bed...”

De relatie met het biologische gezin versterken

Samen met het pedagogisch team van het project, werken de Simba-ouders ook intensief samen met de families op zoek naar positieve verandering in hun situatie, om een veilige terugkeer naar huis mogelijk te maken.

Het behoud en het versterken van de band tussen het gezin en de kinderen is een essentieel aspect van het Simbaproject. “Ik stuur de biologische ouders regelmatig foto’s en berichten via WhatsApp om hen te laten weten hoe het met hun kinderen gaat, wat ze doen... We doen er alles aan om het gezin in de best mogelijke omstandigheden te kunnen herenigen.”

“De mama vertrouwde me toe dat haar kinderen zich goed voelden bij mij”

Het intensieve werk van Tina en het team heeft onlangs zijn vruchten afgeworpen: de allereerste familie die het Simbaproject begeleidde, werd in december 2019 herenigd. *“De mama van de twee kindjes apprecieerde de manier van samenwerken en durfde me om hulp of advies te vragen als ze daar nood aan had. We hebben een sterke begeleiding kunnen bieden”,* herinnert Tina zich. *“De moeder vertelde me dat haar kinderen zich heel goed voelden tijdens hun verblijf.”*

Vandaag zorgen Tina en haar man voor drie kinderen, waaronder een kleine jongen die in urgentie bij hen werd geplaatst. *“Toen hij bij ons thuis aankwam, werd hij vergezeld door twee politieagenten en had hij een grote koffer bij zich. Daarin zat een brief van zijn moeder met info over wat hij wel en niet lekker vindt, welke knuffels hij graag bij zich heeft om te slapen, welke spelletjes hij leuk vindt”,* aldus Tina. *“Het bewijs dat zijn mama hem doodgraag ziet, ook al kan ze nu even niet voor hem zorgen. We hadden snel goed contact met de ouders en ik praat regelmatig met de mama. Als het mogelijk is om de ouder-kind relatie te onderhouden, vind ik dat dat altijd moet gebeuren.”*

“We doen er alles aan om het gezin in de best mogelijke omstandigheden te kunnen herenigen.”

Hoe beleefden de kinderen in de Simbahuizen de lockdown?

De coronacrisis was een moeilijke periode voor de kinderen bij onze Simba-ouders. *“De Simba-ouders hebben er alles aan gedaan om met moderne communicatiemiddelen zoals WhatsApp en videogesprekken de kinderen en hun ouders met elkaar in contact te houden”,* aldus An De Winter, pedagogisch adviseur bij de Simbahuizen. *“Ook stuurden ze per post knutsel- en kleurboeken naar de families.”*

“Zodra het mocht, zorgden we voor fysieke ontmoetingen tussen ouders en kinderen, in openlucht. Het is cruciaal dat deze kleintjes voldoende fysiek contact hebben met de mensen die van hen houden, om te groeien en zich te ontwikkelen”, legt An uit. *“We zijn nu blij dat ze weer met anderen kunnen spelen, knuffelen en hun ouders kunnen zien.”*

Tien kinderen vinden een warm thuis bij onze vier Simba-ouders.

De band tussen broers en zussen bevorderen

Het gebeurt nog vaak dat broers en zussen bij uithuisplaatsing van elkaar worden gescheiden. Uit een recente peiling door SOS Kinderdorpen bij 97 jonge Vlamingen met een jeugdhulpervaring, blijkt dat 77% van hen niet opgroeit met één of meer broers of zussen.

Onze Simba-ouder Tina heeft zelf de impact van de scheiding op de kinderen gezien: *“Sinds april 2019 vangen we een vierjarig jongetje en zijn tweejarige zusje op. Voordat ze bij ons aankwamen, woonden ze in aparte jeugdhulpvoorzieningen. Ze zagen elkaar weinig en konden daarom geen*

band opbouwen.” Met de steun van het Simbateam heeft Tina intensief gewerkt om de kinderen te laten voelen dat ze een gezin vormen:

“De oudste is erg trots op zijn kleine zusje. Ook zij is zich nu bewust van hun speciale band. Als we haar vragen ‘Wie is je broer?’, wijst ze spontaan naar hem. Ze omhelzen elkaar veel. Het is heel fijn om de relatie te zien, die ze ondanks hun moeilijke start hebben weten op te bouwen. Het Simbaproject toont dan echt haar belang, als we zien hoe kinderen tot bloei kunnen komen als ze in een warme omgeving worden verwelkomd.”

Kinderen zijn de toekomst

Ondertussen hebben drie nieuwe families zich bij Tina en haar man gevoegd. *“Met de komst van de nieuwe Simba-ouders zijn we goed op weg om het project te verduurzamen: samen creëren we een sterk netwerk waar we advies, meningen, ervaringen, nieuwe manieren van werken kunnen uitwisselen...”,* aldus Tina.

Onze droom is om andere actoren mee te inspireren met dit nieuw type opvang, zodat het breed ingang vindt in de jeugdhulp. Vanuit het rotsvast geloof dat warme en veilige zorg voor de allerjongsten belangrijk én haalbaar is. *“Kinderen zijn de toekomst. Daarom is het cruciaal om hen een veilige en warme thuis te geven om in op te groeien”,* besluit Tina.

Het belang van de eerste 1000 dagen

De eerste duizend dagen zijn een belangrijke fase in de ontwikkeling van een kind, waarbij de zorg en de liefde van volwassenen een cruciale rol spelen. Om goed te kunnen groeien, moet elk kind omringd worden door mensen die hen kunnen troosten en aandacht hebben voor zijn of haar behoeften. Mensen die weten wanneer het kindje honger heeft, wanneer het te warm of te koud heeft, of wanneer het een knuffel nodig heeft om zich te troosten.

De Simba-ouders leren de jonge kinderen zich veilig te hechten zodat ze met vertrouwen de wereld kunnen ontdekken. Door hun interacties stimuleren ze de vele verbindingen in de hersenen van de kinderen, van belang voor de ontwikkeling van hun zintuigen, taalvaardigheid, motoriek, enzovoort. Zo bieden Simba-ouders de allerjongsten de kans om op te groeien tot sterke kinderen.

In al onze projecten brengen we kinderen groot vanuit een positieve pedagogie. In deze rubriek brengen we vanuit die visie telkens één heikel punt in de opvoeding van kinderen naar voren.

**GROOT
WORDEN**
kan je niet alleen

"Bij oma mogen we pannenkoeken eten en elke dag tv kijken."

"Vorige week mocht ik van mama langer opblijven."

"Papa vindt het niet erg als we een keer onze tanden niet poetsen."

Gedeeld ouderschap kan uitdagend zijn. Zeker als mama, papa, oma of bompa er verschillende opvoedstijlen op nahouden. De ene ziet het zus, de andere zo. Expert An De Winter heeft een aantal tips om van co-ouderschap iets moois te maken.

Elkaar vertrouwen in de zorg

Wanneer ouders samenwonen, kunnen ze hun visies op opvoeden thuis samenbrengen in één opvoedingscultuur. Maar wat als mama en papa uit elkaar gaan?

"Verschillende opvoedingsstijlen zijn helemaal oké. Kinderen ondervinden daar eigenlijk weinig problemen door. Ook op school of bij oma en opa zijn er soms andere afspraken dan thuis," aldus An. "Na een scheiding raak je natuurlijk wel voor een stuk de controle over de opvoeding kwijt. Je zal soms voelen dat de aanpak van de ander je niet ligt. Door over verschillen te praten ga je elkaar uiteindelijk beter gaan begrijpen. Want er schuilt vaak veel liefde en goede intentie achter. Uiteindelijk willen jullie allebei het allerbeste voor de kinderen. Dat inzicht verbindt."

PEDAGOGIE

Opvoeden doe je samen

Over gedeeld ouderschap, over plusmama's en -papa's, over muti en poepoe en grootmoe en bompa

Laat kinderen voelen dat ze niet hoeven te kiezen

Voor kinderen wordt het moeilijker als ze het gevoel krijgen dat ze moeten kiezen

"Uiteindelijk willen jullie allebei het allerbeste voor de kinderen."

tussen mama en papa. Mag ik papa wel graag zien als ik bij mama ben? Laat je kinderen voelen: het is écht oké om papa én mama graag te zien. En ook plusmama, en muti en... Want opvoeden, dat doe je samen.

Opvoeden is geen wedstrijd

Uiteraard wil je de allerbeste ouder zijn voor je kind. Maar je hoeft je co-ouder niet te overtreffen. Ook niet met mooie cadeaus of verre reizen. Het goede nieuws is dat we als kind biologisch gezien verbonden zijn met onze ouders.

"Het is een onlosmakelijke band, die niet is uit te drukken in cadeaus of beloningen. Net zoals bij straffen kom je bij beloningen of cadeaus trouwens vaak op een punt dat het niet meer houdbaar is. Het moet steeds groter, mooier, duurder, meer..." aldus An. "Terwijl kinderen eigenlijk gewoon verlangen naar samen dingen doen met mama en papa."

© Alejandra Kaiser

Starten met praktische afspraken

Bij co-ouderschap begint alles met een aantal duidelijke praktische afspraken. Wie haalt de kinderen op van school? De dansles? Door met elkaar te communiceren, toon je ook dat je het belangrijk vindt dat de ander blijft deelnemen in het ouderschap.

Ruimte voor gevoelens

Er gaat soms veel verdriet vooraf aan gedeeld ouderschap, zoals bij een echtscheiding of een uithuisplaatsing. Plots ben je niet meer partner van, of word je uit het ouderschap ontzet. Dat verdriet mag je uitleggen, op kindermaat: *"Dit is de situatie, maar als mama en papa blijven we er wel samen voor je zijn"*.

"Kinderen verlangen eigenlijk gewoon naar samen dingen doen met mama en papa."

Tips voor gedeeld ouderschap:

1. Vertrouw je co-ouder: jouw manier is niet de enige.
2. Laat je kinderen voelen dat het écht oké is om papa én mama graag te zien.
3. Het is geen wedstrijd: opvoeden doe je samen.
4. Goede afspraken maken goede vrienden.
5. Geef ruimte aan verdriet of angst.

Voel je dat er iets niet klopt in de omkadering van je kind? Ben je bang dat hij of zij ergens niet veilig is? Blijf er niet mee zitten! Praat erover met een vrijwilliger van Tele-Onthaal of hulplijn 1712 en zoek samen naar een oplossing.

"Naar de kapper gaan met de kinderen? Niet zonder de ouders te betrekken!"

"Gedeeld ouderschap is ook een belangrijk thema in onze Simbahuizen. De kinderen wonen bij de Simba-ouders, maar keren soms een woensdagnamiddag of een weekend terug naar huis. Tussen de ouders groeit wederzijds vertrouwen. Er wordt soms gediscussieerd. Draag jij zorg voor mijn kind zoals ik dat wil? Heb jij voldoende opvoedingsvaardigheden? Met ons pedagogisch team bieden we intensieve ondersteuning. Het doel is dat de kinderen op een dag terug naar huis kunnen."

"Naar de kapper gaan met de kinderen? Dat doen we niet zonder de ouders te betrekken. Dat lijkt iets banaals, maar je geeft ouders wel respect en erkenning in hun ouderrol", besluit An de Winter, pedagogisch adviseur bij de Simbahuizen.

An De Winter, pedagogisch adviseur bij de Simbahuizen

IK STEUN

“In de ogen en glimlach van de kinderen zag ik de impact van SOS Kinderdorpen”

Nicolas Baise, Associate Director bij Boston Consulting Group

Nicolas ontdekte SOS Kinderdorpen via zijn werk: “Boston Consulting Group is een managementadviesbureau met een sterke maatschappelijke betrokkenheid en SOS Kinderdorpen is al negen jaar een van onze bevoorrechte partners. We hebben al een vijftiental consultancy-opdrachten uitgevoerd op vrijwillige basis, in België, Togo, Senegal...”

“Tijdens mijn terreinbezoeken kon ik de impact van SOS Kinderdorpen zien in de ogen en glimlach van kinderen, die in hun korte levens al zoveel hebben meegemaakt”, legt Nicolas uit. “De organisatie geeft hen de kans om te groeien en zich te ontwikkelen in een familiale omgeving. Dat raakt me heel erg en zo raakte ik vanzelfsprekend ook persoonlijk betrokken.”

Nicolas en zijn vrouw Edith beslisten samen om een kind te sponsoren dat opgroeit in het kinderdorp Lomé, in Togo: “We hebben zelf vier kinderen aan wie we onze familiewaarden hopen door te geven. Voor SOS Kinderdorpen staat familie centraal in de ontwikkeling van kinderen, en dus vonden we het belangrijk om hen te ondersteunen.”

“Mijn vrouw Edith en ik vonden het belangrijk om steun te bieden.”

Word meter of peter en maak het verschil voor één kind of zelfs voor een heel kinderdorp. Surf naar www.sos-kinderdorpen.be.

IK STEUN

Manfred nam SOS Kinderdorpen op in zijn testament

“Ik vind het normaal om te helpen waar ik kan.”

Manfred (76 jaar) groeide op in een gezin waar solidariteit een belangrijke waarde was: “Mijn moeder dacht altijd aan anderen, ook wanneer ons gezin het wat moeilijker had. Vandaar dat ik het zelf ook normaal vind om anderen te helpen waar ik kan.” Manfred steunt al dertig jaar de projecten van SOS Kinderdorpen, om kinderen te helpen die zonder de zorg en liefde van een gezin opgroeien.

Tijdens een reis naar Ecuador bezocht hij het kinderdorp in Esmeraldas, waar hij kennismaakte met de SOS teams ter plaatse: “Ik kon met eigen ogen zien dat de kinderen daar in goede handen waren. Dat bevestigde mijn wens om SOS Kinderdorpen te steunen.”

Omdat hij zelf geen kinderen heeft, besliste Manfred onlangs om nog meer te doen voor kinderen in moeilijkheden: hij nam contact op met John Brillon, adviseur testamenten bij SOS Kinderdorpen, om meer te weten te komen over hoe hij steun kon bieden via zijn testament. “Ik heb ook twee infosessies van SOS Kinderdorpen gevolgd”, vertelt hij. “Uiteraard zat ik nog met een aantal vragen vooraleer ik mijn beslissing nam: Hoe werkt het duolegaat? Wie zorgt er voor mijn appartement als ik er niet meer ben? Allemaal zaken waar ik nog niets van af wist.”

Voor de antwoorden kon Manfred rekenen op John Brillon, die hem gedurende het hele proces begeleidde. “Hij vestigde mijn aandacht ook op details waar ik nog niet eerder aan had gedacht”, legt hij uit. “Bij SOS Kinderdorpen weet ik heel goed waar mijn giften naartoe gaan. Het geeft me een veilig en opgelucht gevoel”, besluit hij.

Welkom op onze infosessie over testamenten op 29 oktober 2020

Een testament is een heel bijzondere manier om onze organisatie te steunen. Want hiermee kan je zelfs jaren na je leven nog een positieve impact op het leven van kinderen hebben, opdat zij kunnen opgroeien met de liefde van een familie.

Wij nemen graag de tijd om je te informeren over de mogelijkheden, tijdens onze infosessie over testamenten op donderdag 29 oktober 2020, van 10u30 tot 13u, in het huis Vanstraelen in Hasselt. Een notaris zal er toelichten wat het erfrecht voor jou kan betekenen en zal je bijstaan met juridisch advies.

Voor vragen en inschrijvingen, kan je terecht bij Catherine Vantiegheem via catherine.vantiegheem@sos-kinderdorpen.be.

ONDERTUSSEN BIJ

SOS Kinderdorpen

Corona: partners mobiliseren zich om onze Belgische projecten te ondersteunen

De kinderen in onze Belgische projecten konden rekenen op de steun van onze donateurs en verschillende partners om de coronacrisis met een gerust gemoed door te komen. Dankzij de enorme inzet van partners konden de kinderen doorlopend worden ondersteund door extra begeleiders, konden ze thuis lessen volgen met computerapparatuur, contact houden met hun familie en zich ontspannen met o.a. een verblijf in vakantiepark Hengelhoef.

Met dank aan Ackermans & van Haaren, Allianz, BASF, Bricks and Leisure, ENGIE Electrabel, Goodman, Patroba, Fonds Louis Bourdon, het Fonds voor Solidaire Zorg van de Koning Boudewijnstichting en allen die ons steunden.

De kinderen van project Simbahuizen genieten van een welverdiende vakantie in een vakantiepark.

Hoorde jij ons Regenbooglied al?

Negen Vlaamse topartiesten kropen samen de studio in voor SOS Kinderdorpen. Vanuit het rotsvaste geloof dat elk kind moet kunnen blijven dromen van een veilige en liefdevolle wereld om in op te groeien. Het lied werd een prachtige boodschap van hoop, uit de pen van Ronny Mosuse. Luister, deel het, zing mee, geniet! En blijf vooral mee geloven in een wereld waarin kinderen 100% zorgeloos kind kunnen zijn.

Ook in basisschool Mozaïek werd er gezongen en gedanst

Ergens achter de regenboog-oog... Wij krijgen het alvast niet meer uit ons hoofd. En live klinkt ons Regenbooglied nóg beter. Dat bewezen de kinderen van basisschool Mozaïek. Een ontroerend moment, in het bijzijn van Pommeliën Thijs van LikeMe, Tiany Michiels van The Voice Kids en Ronny Mosuse en dochters. Voor een veilige en liefdevolle wereld waar kinderen in kunnen opgroeien.

Vier SOS families vervoegen zich bij de lokale gemeenschap van Kinshasa

Ons kinderdorp in Kinshasa blijft evolueren om de jongeren zo goed mogelijk te begeleiden naar een zelfstandig leven. Vier SOS moeders en de kinderen waarvoor ze zorgen, nemen deel aan een integratieproject binnen de lokale gemeenschap van Kinshasa. Ze verhuisden naar nieuwe woningen in het hart van de stad, dichterbij de scholen waar de kinderen hun opleiding kunnen starten en hun passies kunnen volgen. De SOS moeders en jongeren maken nu integraal deel uit van de gemeenschap: ze gaan naar school met hun nieuwe vrienden, spelen en winkelen in de buurt en bouwen zo een sterk sociaal netwerk op.

Eerste werkervaringen voor onze jongeren van Hejmo

De jongeren van opvanghuis Hejmo hebben deze zomer niet stilgezeten. Amir maakte als jobstudent een filmpje voor het psychiatrisch ziekenhuis in Kortenberg, Soufian ging aan de slag als logistiek medewerker in een woonzorgcentrum en Amina werkte als vrijwilliger op de speelpleinwerking.*

Coördinator van Hejmo Katrien Goossens: "We zijn trots op onze jongeren die zelf meebouwen aan een warme maatschappij en zich engageren om kinderen, ouderen en kwetsbare mensen te helpen. Dat ze er een centje aan bijverdienen, is goed meegenomen."

* Schuilnamen, om de privacy van de jongeren te beschermen

■ Wij geloven in de kracht van familie. Daarom nodigen we onze lezers uit om hier een verhaal te brengen van iemand die voor hen een wereld van verschil maakt.

Beste Peter,

Wij groeiden op in een typisch provinciestadje in Vlaams-Brabant, in een modaal gezin met 2 kinderen, jij was 4 jaar jonger dan ik; voor kinderen zijn dat op school en qua vriendenkring toch wel 2 verschillende generaties, al hebben wij toch ook nog veel samen gespeeld, en in de zomer veel samen gezwommen, onder het wakend toezicht van "ons ma". Qua karakter waren we sterk verschillend: ik was als oudste serieuzer, ik zat veel te lezen, en ik was ijveriger op school; jij was als jongste veel speelser, een echte deugniet, qua kattenkwaad soms zelf op het randje, kortom een zorgeloze levensgenieter, en zo ben je - gelukkig voor jou - altijd gebleven...

Onze situatie thuis veranderde echter grondig bij het plotse overlijden van "ons ma"; jij was toen 14, ik was 18 en zat net op kot in Brussel. Alhoewel we goed werden opgevangen door één lieve, heel zorgzame tante (overigens de lievelingszus van "ons ma"), viel die warme gezinsstructuur meteen weg; ik kwam steeds minder naar huis in het weekend, trouwde al op mijn 21 en werd zo een zelfstandig student; jij moest in die periode ook een tijd op internaat. Van die periode berinner ik me dan ook heel weinig momenten samen...

Pas toen we na onze studies en onze legerdienst begonnen te werken, hebben we elkaar volgens mij min of meer teruggevonden. Geheel in lijn met jouw profiel bouwde je een mooie, commercieel getinte carrière uit, waarbij je de laatste 15 jaar succesvol een eigen zelfstandige activiteit ontplooid.

In al die jaren zagen we elkaar met ieders gezin vooral bij familiale gelegenheden, zoals bij verjaardagen en met Kerstmis; maar we zijn bijvoorbeeld nooit samen op vakantie gegaan... Toch vonden we elkaar heel snel als het leven ons tegen zat, bij onze echtscheidingen bijvoorbeeld, of als jij een zware tegenslag had met één van jouw

ODE AAN

mijn broer Peter

Trouwe lezer Jan Vandenwyngaerden vertelt aan zijn broer hoe ze elkaar regelmatig uit het oog verloren. Maar als het leven tegen zat, vonden ze elkaar altijd heel snel weer terug.

kinderen. Zo kwam je mij vorig voorjaar ook, als tweede persoon na jouw levenspartner, vertellen dat je zwaar ziek was, waarbij je nog maar een beperkte periode met een redelijke levenskwaliteit restte. Ik ben daar toen écht moeten van bekomen: jij op je 61, terwijl ik er van uitga dat ik gezond en vitaal 100 zal worden...

Vorig jaar heb je vooral geleefd zoals ik je ken: vooral nog niet willen gezegd hebben dat je zwaar ziek was, ook ten aanzien van je kinderen, zoveel als mogelijk blijven werken ook; en dus mocht ik ook niet té regelmatig op bezoek komen, want dat zou juist beklemtonen dat je ziek was. Maar dit jaar is dat veranderd, sinds je zichtbaar bent achteruit gegaan. Daarbij heb ik ook een andere Peter ontdekt: daar waar je vroeger bij het kleinste accident met een kort lontje enorm kon uitvliegen en vloeken, ben je nu eerder zachtmoedig geworden; je accepteert op één of andere manier jouw steeds beperktere fysieke mogelijkheden, en je bent heel begripvol voor de mensen rond jou die geweldig hun best doen om jou te helpen, zelfs al lukt niet alles van de eerste keer zoals jij het wil.

Zo kreeg onze relatie ook een andere invulling: ik mag nu regelmatig op bezoek komen, af en toe praten we dan toch eens over onze jeugd, om nog eens situaties op te frissen die ik soms zelfs wat vergeten ben; en vermits uit eten gaan niet meer lukt voor jou, kook ik dan voor jullie als ik langs kom, met een goeie fles wijn er bij, zodat jij als een échte Bourgondiër nog even intens kan genieten van het goeie leven; waarbij jouw "parler" gelukkig nog belemmaal intact is gebleven. En weet je... die momenten doen ook mij veel deugd, die gaan - ondanks jouw ziekte - heel mooie herinneringen blijven.

Jouw broer Jan

P.S. :

Ik dans nooit, dat weet je; maar na jouw trouwfeest, om 6 uur 's morgens, in een café op de Grote Markt in Diest, heb ik zélf 2x met jou gedanst, "cheek to cheek" zelfs; dat zegt in feite alles...

"Mijn SOS moeder gaf me veel liefde en vertrouwen in de toekomst."

WAAR ZIJN ZE NU?

Ghaith :

van zijn jeugd in Syrië tot zijn nieuwe leven als student in Nederland.

Ghaith, afkomstig uit Syrië, was anderhalf jaar oud toen hij werd opgevangen in het kinderdorp in Damascus. Zijn ouders konden niet meer voor hem en zijn broer zorgen. In het kinderdorp vonden de twee kinderen een veilige en warme thuis bij hun SOS moeder Wesal en acht SOS broers en zussen.

"Mijn SOS moeder was fantastisch", herinnert Ghaith zich. "Ze gaf me veel liefde en vertrouwen in de toekomst." De jongeman kon altijd op haar steun rekenen: "Ze zei dat wij een hele grote, liefdevolle familie waren en daar heel trots op mochten zijn."

Het leven van Ghaith nam een wending toen de oorlog uitbrak in Syrië: "Ik was 17 jaar oud en moest het leger in, wat mijn dood zou hebben betekend. Dus besloot ik naar Nederland te vertrekken." Ondanks de afstand heeft hij nog steeds een sterke band met zijn SOS familie: "We bellen elkaar bijna dagelijks. Ze is erg geïnteresseerd in mijn nieuwe leven: mijn studie hotelmanagement, mijn vrijwilligerswerk voor SOS Kinderdorpen, mijn werk in een restaurant...".

Het is Ghaiths grote droom acteur te worden. "Zo kan ik ook aandacht vragen voor SOS en kunnen we nog meer mensen helpen", besluit hij.

Wil jij ook een ode brengen aan iemand die jou kracht heeft gegeven? Laat het ons weten met een mailtje naar lola.dumoulin@sos-kinderdorpen.be of bel 02 538 57 38.

De kinderen in Beiroet hebben jouw steun nodig

Libanon

In Libanon leven duizenden kinderen zonder de veiligheid, zorg en liefde die ze zo hard nodig hebben. De explosie in Beiroet maakte gezinnen die al zwaar getroffen waren door de economische crisis en de coronapandemie nog kwetsbaarder. Veel kinderen zijn door de ramp hun huis kwijtgeraakt en sommigen verloren zelfs hun familie.

Onze teams in Libanon zetten zich in om de meest getroffen gezinnen te ondersteunen en psychologische steun te bieden aan kinderen en ouders die een trauma opliepen. We helpen de kinderen weer op te groeien op een veilige plek, omringd door de warmte van een gezin.

Help kinderen en gezinnen in Libanon.

Steun onze projecten via

www.sos-kinderdorpen.be of
BE17 3100 4034 5521.

© Ali Itani

**SOS
KINDERDORPEN**

SOS Kinderdorpen België vzw:
Munthofstraat 40/1CD - 1060 Brussel
welcome@sos-kinderdorpen.be • www.sos-kinderdorpen.be
IBAN: BE17 3100 4034 5521 • BIC: BBRUBEBB